

mere kortvarige Arreststraf fremfor en mildere og mere langvarig, jo vilde have Indskydelse paa den Tid, hvort de paagjældende skulde ligge til Efter-tjeneste. Hertil skal jeg bemærke, at for det Første er der jo ganske vist givet en vis Latitudo, men der er dog i Straffeloven givet Bestemmelser for, i hvilken Følge, og i hvilken Udstrækning de forskjellige Straffe skulde anvendes, og dernæst vil man jo ved instruktorske Bestemmelser kunne give Anvisning paa, navnlig med specielt Hensyn til § 33, hvorledes det er ønskeligt, at Straffemidlerne blive anvendte, ligesom jeg heller ikke tvivler om, at naar Straffeloven træder i Virksomhed, vil der meget hurtigt i saa Henseende ved Hærens forskellige Afdelinger uddanne sig en temmelig ensartet Praxis. — Det ærede Medlem henviste ligesom det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds til Dan-nelsen af Straffekompanier, og mente deri at se et muligvis virksomt Middel, naar man gik til de mere lensældige Straffe, som Lovforslaget foreslaar. Bemyndigelse til at oprette Straffekompanier er jo givet ved Hærløven, og saaledes vil Krigsbestyrelsen jo allerede nu være i Stand dertil. Det behøver jo ikke at staa i Straffeloven; men ganske vist, naar det staa i Straffeloven, vil en Mand, som har forset sig, kunne henvendes til Anbringelse i et Straffekompani, men det anser jeg efter vore Forhold ikke for at være heldigt. Jeg skulde tage meget feil, om ikke tidligere Stemningen i Hæren har været diceret imod Etableringen af disse Straffeaafdelinger eller Kompanier. Skulde Stemningen nu have for-avdret sig, er det Noget, som ikke er kommet til min Kundskab, og jeg maa vedblivende være af den Anskuelse, at det ikke er nødvendigt og heller ikke ønskeligt ved Hæren. At man, naar der skulde vise sig et betydeligt Antal Efterliggere i Henhold til Bestemmelsen i § 33, saa ad admini-strativt Veie vil ordne deres Uddannelse paa den hensigtsmæssigste Maade, selv om det skulde ske ved Formering af enkelte eller flere Afdelinger, eller, om man foretrækker det, ved Afdelingen selv, det er Noget, jeg synes, man kan forudsætte, og jeg tror, det vil være uheldigt, om der i Lovforslaget selv kommer nogen Bestemmelse i saa Henseende. — Jeg tror nu, at jeg saaledes har gennemgaaet de vigtigste af de Udtalelser, som fremkom ved Forhandlingen isaa imod — om jeg saa maa kalde det — de større Principer i Lovforslaget. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds gif dernæst over til at tage Lovforslaget under en mere speciel Behandling, idet han gif ind i en Del Enkeltheder, som det jo ganske vist var fuldkomment berettiget at tage under Behandling, men Behandlingen gif dog efter min Mening saa meget i Detail, at det blev gjort meget vanskeligt for Ministeren at svare derpaa ved en 1ste Behandling, naar han ikke vilde ud-

sette sig for i høi Grad at trætte Thinget ved sine langvarige Udtalelser.

Der er imidlertid nogle enkelte Udtalelser af det ærede Medlem, som jeg skal gjøre til Gjenstand for en kort Omtale. Det ærede Medlem fandt, at naar man vilde affatte en ny Straffelov, vilde det have været ganske naturligt, om man havde taget den sidste tydske Straffelov til Forbillede, da den var tydelig og klar og derhos meget fuldstændig, hvorimod det syntes, at det ærede Medlem ikke tillagde det foreliggende Lovforslag disse Egenskaber. Jeg indrømmer, at den tydske Straffelov er affattet med en høi Grad af Dygtighed, og naar man ser hen til den Maade, hvorpaa den er bragt tilveie, saa er det Noget, som ikke kan undre En. Det er Tydslands dygtigste civile og militære Jurister, som have behandlet denne Sag i Forbindelse med Befalingsmænd af Hæren og Flaaden, og den har endelig været gjort til Gjenstand for Behandling af nogle af de ypperste og dygtigste militære Personer i den tydske Krigsmagt, inden den blev forelagt for Rigsdagen; men jeg er dog ikke i Stand til at tiltræde det ærede Medlems Anskuelse om, at den skulde være saa overordentlig tydelig affattet. I det Mindste forekommer det mig, at den lider under en Svaghed, som er ganske naturlig, da den er affattet i det tydske Sprog; alene Periodebygningen i det tydske Sprog gjør det vanskeligt — i det Mindste for Fremmede — at finde Bestemmelserne i en Lov saa klare, som det kunde ønskes. Naar man vil henvise til en klar og koncis Affattelse i Lovsprog, saa tror jeg snarere man maa henvise til det svenske Lovsprog saavel paa det civile som paa det militære Omraade. Det ærede Medlem fandt, at det var en Fortjeneste ved den tydske Straffelov, at den var meget fuldstændig, og da han senere kom til at omtale den Paragraph deri, som handler om, at en Foresat tilbageholder en Klage fra en Undergivnen, udtalte det ærede Medlem, at herom fandtes der ingen Bestemmelse i dette Lovforslag. Naar det ærede Medlem omtalte det som en Mangel, at det danske Lovforslag ikke er saa fylldig som det tydske, saa vil jeg sige, at jeg snarere anser dette for at være en Fortjeneste end en Mangel, idet det jo nemlig, fordi alle disse Bestemmelser, som findes i den tydske Straffelov, ikke findes opførte i det danske Lovforslag, ikke derfor kan forudsættes, at der ikke er Straf derfor. Det er jo en Slutning, som man umulig kan komme til, idet det jo udtales i det danske Lovforslag, at Overtrædelser af Forskrifter og reglementariske Bestemmelser er straffskyldig, og netop paa disse Steder findes saadanne Bestemmelser, som det ærede Medlem saanede. Naar derimod det ærede Medlem beklagede sig over den Lyst, som man havde til at erstatte fremmede Død med danske, og det uheldige Resultat, som er kommet